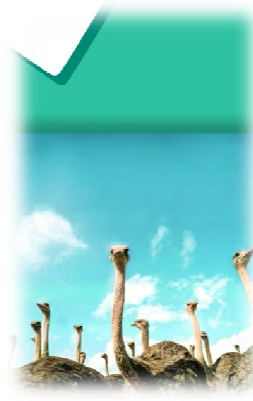

نشریه شماره ۸

بهمن ۱۳۹۳

موسسه تحقیقات و توسعه شترمرغ سانان

شماره ۸، بهمن ۱۳۹۳

آئنه در این شماره می خوانید:

- ۱ سرمقاله
- ۳ اخبار صنعت
- ۵ گزارش (شرکت پرورش شترمرغ بالنده رشد) بخش سوم
- ۷ پرورش جوجه شترمرغ در سنین اولیه (تولد تا ۳ ماهگی) بخش سوم
- ۱۳ برآورد قیمت تمام شده شترمرغ پرواری
- ۱۶ انباشتگی و بلع امساح خارجی
- ۱۸ کیفیت آب مصرفی (بخش سوم)

تحریریه علمی

مهندس سید مسعود موسوی

مهندس مجتبی ایاز

جهت هر گونه انتقاد و پیشنهاد با دفتر نشریه

تماس حاصل فرمایید.

تلفن: ۶۶۵۷۵۱۴۸

نمبر: ۶۶۵۷۵۱۴۸

پست الکترونیکی:

Newsletter.ostrich@gmail.com

www.ostrichrdi.com

این مجموعه به همکاری و مساعدت پرورش دهندگان و متخصصین امر نیاز داشته و

صمیمانه دست یاری آنها را جهت ارتقاء این صنعت می فشارد. بدیهی است این نشریه عاری

از اشکال نمی باشد، لذا همواره نیازمند راهنمایی های گرانقدر شما هستیم.

سرمقاله

پگونه در مشتری ایجاد اعتماد کنیم

تمایز میان محصولات روزبه‌روز کمتر می‌شود، روابط می‌تواند به عنوان منبع اصلی برای ایجاد مزیت رقابت مطرح شود. مردم حتی حاضرند یک جنس نامرغوب را از یک فروشنده دارای روابط عمومی عالی خریداری نمایند. مشتریان در فکر خرید جدیدترین محصولات نیستند بلکه در پی یک مشاور قابل اعتمادند. ارتباطات خوب بر وفاداری مشتریان و تکرار خرید می‌افزاید.

اعتماد عامل کلیدی در برقراری روابط است و مانند چسب مشتری و فروشنده را به هم متصل می‌نماید. برای این که یک فروشنده موفق شوید باید از فروش صرف محصولات و خدمات، به سوی ایجاد اعتماد و قابل اعتماد ماندن تغییر موضع دهید.

انعطاف پذیر باشید. اشتیاق برای تطبیق دادن دیدگاه‌مان با عقاید دیگران یکی از مهارت‌های متقاعدسازی است. زمانی که مردم احساس کنند به علائق آن‌ها می‌اندیشید به شما اعتماد خواهند کرد. به طور خستگی ناپذیری در مورد دنیای مشتریان کنجکاوی کنید و مسلماً آنچه را پیش‌کش می‌کنید چندین برابر پس خواهید گرفت.

اگر راه حل شما برای مشتری مناسب نیست از او بخواهید چه کاری باید انجام دهید. ممکن است در این جا بعضی از معاملات را از دست بدهید اما مشتری صداقت شما را هرگز از یاد نخواهد برد. هرچه بیشتر گوش کنید بیشتر مجذوب اظهارات مردم شده و آن‌ها شما را بیشتر دوست داشته، به شما اعتماد کرده و خواستار انجام معامله با شما خواهند بود. یک فروشنده ماهر، وقتی که مشتری صحبت می‌کند با توجه کامل گوش می‌کند. زیرا زمانی که گوش می‌کنید متوجه می‌شوید که چه موضوعاتی برای مشتری اهمیت دارد.

این تصور را ایجاد کنید که شما برای روابط بیش از فروش ارزش قائل‌اید. ماموریت شخصی شما این است که هرکار ممکن را برای مشتریان انجام دهید تا آن‌ها مطمئن شوند که تمام امکانات و منابع سازمان شما برای کمک به حصول اهداف وی از طریق محصولات و خدمات شما بکار گرفته می‌شود. پس از فروش با مشتری تماس بگیرید و نظرات او را در خصوص محصول جویا شوید. این مسئله باعث استحکام روابط خریدار و فروشنده می‌گردد، به ویژه زمانی که اشکالی وجود داشته باشد.

مودب و رو راست باشید. یکی از ویژگی‌های افراد مودب که موجب می‌شود به آن‌ها اعتماد کنیم این است که رفتار خوشایند، شایسته و پسندیده آن‌ها باعث محبوبیت‌شان می‌شود. آن‌ها دوست داشتنی‌تر بنظر می‌رسند و ما مشتاق انجام معامله با آن‌ها هستیم. حتی اگر موفق به فروش نشدید یا مشتری با لحن نامناسبی با شما صحبت کرد باز ادب و نزاکت خود را حفظ کنید. هرگز نگذارید مشتری احساس رنجش یا ناراحتی نماید. خونسردی خود را حفظ کرده و سعی کنید به طور عاقلانه کشف کنید که عیب کار کجا بوده است. فقط به این علت که بازنده شده‌اید پل‌های پشت سرتان را خراب نکنید، در غیر این صورت موفقیت‌های دیگری را هم در آینده از دست می‌دهید.

قدرتان باشید. ارتباطات مستمر باعث می‌شود تا روابط عادی و بی‌اهمیت فرض نشوند. برای مشتریان پیام تبریک بفرستید و بدانید قدرت پیام تشکر فوق العاده و محبت شما فراموش نخواهد شد.

مردم ابتدا شخصیت فرد را می‌خرند. در زمان ایجاد ارتباط با مردم، هرگز بر تفاوت‌های میان خودتان تاکید نکنید. در عوض روی شباهت‌ها، وجوه اشتراک، نقطه نظرات مشابه و عملکردهای همسان تاکید کنید. انسان‌ها کسانی را که با آن‌ها در یک طول موج هستند، دیدگاه‌هایشان را درک کرده، توافق نظر و علائق مشترک داشته باشند، دوست دارند. به یاد داشته باشید اگر پس از اولین فروش، ارتباط ایجاد نکنیم فروش‌های بعدی هم صورت نخواهد پذیرفت. یکی از عواملی که رقیبان هرگز قادر به تقلید آن نیستند نحوه ارتباط با مشتریان است. اعتماد شرط اولیه برای وفاداری و در نهایت، وفادرای است که موجب تکرار معاملات می‌شود. سعی کنید در ایجاد اعتماد فوق العاده باشید.

اخبار صنعت

تاسیس اولین کشتارگاه و صنایع تکمیلی شترمرغ در استان فارس

در طی سالیان متمادی که از شکل‌گیری صنعت شترمرغ در ایران می‌گذرد، همیشه فضای خالی کشتارگاه و صنایع تکمیلی این صنعت به چشم می‌آمد که خود به نوعی باعث نگرانی و عدم سرمایه‌گذاری افراد در این صنعت می‌گشت. هم‌اکنون پس از گذشت ۱۵ سال از شروع این فعالیت با همت جناب آقای حمید اجاقی مدیر عامل شرکت تعاونی سیمرغ پروران پارسه در استان فارس اولین خط کشتارگاهی به همراه صنایع تکمیلی در حال احداث می‌باشد.

از مشخصه‌های بارز این کشتارگاه دارا بودن خط کشتار کامل با ظرفیت ۸۰ قطعه شترمرغ در هر شیفت و در کنار آن خط فرآوری گوشت و صنایع تبدیلی حاصل از شترمرغ می‌باشد که مطابق با استانداردهای روز دنیا است. مجوز تاسیس این کشتارگاه در سال ۱۳۹۱ گرفته شده و هم‌اکنون در مراحل پایانی نصب تجهیزات می‌باشد. با این گام اولین زنجیره صنعت شترمرغ در کشور پایه‌گذاری گردید.

برگزاری اولین کارگاه مقدماتی روش‌های نوین مدیریت پرورش شترمرغ در استان فارس

اولین کارگاه مقدماتی پرورش شترمرغ موسسه تحقیقات و توسعه شترمرغ سانان با همکاری وزارت جهاد کشاورزی و مدیریت جهاد کشاورزی استان فارس برگزار گردید. این کارگاه آموزشی در تاریخ ۹۳/۱۱/۱ در سالن کنفرانس ساختمان شماره دو جهاد کشاورزی با هدف آشنایی هر چه بیشتر بهره‌برداران و علاقه‌مندان به فعالیت در این استان برگزار شد. شرکت‌کنندگان در این کارگاه آموزشی با توجیح اقتصادی پرورش شترمرغ در بخش مولد و پروار، روش‌های مدیریت مزارع مولد و پرواری، مدیریت تغذیه در مزارع و قوانین و ضوابط مرتبط با احداث واحدهای مولد و پرواری آشنا شدند.

برگزاری اولین دوره تخصصی پرورش شتر مرغ جنوب کشور در شهرستان گراش

اولین دوره تخصصی پرورش شتر مرغ موسسه تحقیقات و توسعه شتر مرغ سانان با همکاری وزارت جهاد کشاورزی، فرمانداری و جهاد کشاورزی شهرستان گراش برگزار گردید. مهندس کرم صفری مدیر جهاد کشاورزی شهرستان گراش گفت: کارگاه آموزشی تخصصی شیوه‌های نوین مدیریت پرورش شتر مرغ به مدت دو روز در محل سالن اجتماعات فرمانداری برگزار گردید. شرکت کنندگان این دوره تخصصی زیر نظر اساتید و کارشناسان مجرب وزارت جهاد کشاورزی و موسسه تحقیقات و توسعه شتر مرغ سانان مطالبی چون پرورش مولد، جوجه کشی، تغذیه، ساختمان و تاسیسات، پرواربندی و موارد دیگر آشنا شدند. مدیر جهاد کشاورزی گفت: شرکت کنندگان در این کارگاه آموزشی از شهرستان‌های استان فارس و استان‌های اصفهان، هرمزگان و کرمان حضور داشتند و در پایان این دوره آموزشی ۲ روزه جهت شرکت کنندگان در این دوره تخصصی گواهینامه مهارت و مدرک فنی صادر خواهد گردید.

گزارش

مزرعه پرورش شترمرغ شرکت بالنده رشد

از این شماره به بعد گزارشی از مزارع پرورشی شترمرغ در نشریه قرار داده می‌شود که در راستای آشنایی هر چه بیشتر فعالان این صنعت با سایر مزارع پرورش‌دهنده و همچنین استفاده از نظرات پرورش‌دهندگان موفق این صنعت می‌باشد.

نام مزرعه: شرکت پرورش شترمرغ بالنده رشد

مدیریت: آقای اکبر یازوکی زاده

مزرعه پرورش شترمرغ بالنده رشد از سال ۱۳۸۲ فعالیت خود را با تعداد ۶۰ قطعه پرنده مولد در زمینی به مساحت ۸ هکتار در استان البرز آغاز کرد. این مزرعه پرورشی در زمینه تولید جوجه شترمرغ و پروراندی با ظرفیت ۱۰۰۰ قطعه سالانه فعالیت می‌کند. تاسیسات و تجهیزات این شرکت شامل: پن‌های مولدین، سالن جوجه‌کشی، پرورشگاه جوجه، پن‌های پرواری، انبارکنسانتره و علوفه و ... می‌باشد.

از اهداف اصلی این شرکت افزایش اشتغال‌زایی در استان البرز است که در این راستا به صورت مستقیم ۹ نفر و غیر مستقیم ۵۰ نفر در این استان مشغول به فعالیت شده‌اند. سایر اهداف این شرکت تامین فرآورده‌های پروتئینی و سایر محصولات شترمرغ در شهرستان کرج و تهران می‌باشد.

نظر ایشان را در خصوص صنعت پرورش شترمرغ جویا شدیم:

در بخش دامپروری، پرورش شترمرغ تنها صنعتی است که ریسک پایینی دارد و در صورتی که جیره مناسب زیر نظر متخصص تغذیه استفاده شود و استرس‌های محیطی را کاهش دهیم حداقل تلفات را خواهیم داشت. چنانچه مدیریت مناسب نیز در کنار آن باشد پرندگان با حداقل مصرف خوراک در سن مناسب وزن ۹۰ کیلوگرم می‌رسند. یک پرورش‌دهنده زمانی در این صنعت موفق خواهد بود که سوء مدیریت نداشته باشد و رعایت ضوابط بهداشتی را به طور کامل در مزرعه انجام دهد.

در خصوص مشکلات صنعت ایشان اینگونه عنوان نمودند:

از عمده مشکلات این صنعت در بخش پرواری لازم است حداقل ۵۰۰ قطعه پرنده پروار شود تا سوددهی مناسب به نسبت خواب سرمایه حاصل شود و دلیل آن این است که حداقل ۸ ماه طول دوره پروار می‌باشد که در مقایسه با مرغداری تخمگذار و گاو شیری که روزانه پول محصول خود را دریافت می‌کنند و یا مرغداری نیمچه گوشتی که حداکثر بعد از ۴۵ روز درآمد خود را دریافت می‌کنند خواب سرمایه در این صنعت زیاد است و باید به گونه‌ای مدیریت اعمال شود تا هزینه‌های جاری کاهش یابد.

مشکلات حاضر صنعت را بدین شکل مطرح نمودند:

افرادی که دست اندرکار در زمینه خرید پوست و پر هستند باید بنگاه‌های مدیریتی در هر منطقه ایجاد کنند تا قیمت پوست و پر با قیمت یکسانی در تمامی مناطق خریداری گردد چرا که خرید محصولاتی از قبیل پوست و پر با قیمت‌های متفاوت سبب می‌شود تا افراد خرده پا در این صنعت با این استدلال که سود خوبی از پوست و پر به دست می‌آورند گوشت پرنده را با قیمت پایین‌تری به نسبت بازار عرضه کنند که این کار باعث شکسته شدن قیمت گوشت می‌شود که به ضرر پرورش‌دهنده‌هایی است که در سطح وسیع پرنده پروار می‌کنند. بهترین راه حل برای پایداری این صنعت در بخش پرواربندی ثابت نگه داشتن قیمت گوشت است و تا زمانی که بازار گوشت مهیا نگردد وضع صنعت پرورش شترمرغ به همین شکل باقی می‌ماند. مهمترین چیزی که به صنعت کمک می‌کند ثبات قیمت گوشت است که نوسانات آن نیز برگرفته از نوسانات قیمت پوست می‌باشد.

در مورد قیمت نهاده‌ها نیز کاری نمی‌توان صورت داد چون تمامی بخش‌های دامپروری در این زمینه یکسان هستند.

در خصوص قیمت‌های خرید و فروش جوجه هم لازم است تا دست واسطه‌ها کوتاه شود چرا که این افراد گاه‌با دادن قیمت‌های پایین‌تر و بالاتر باعث ایجاد نوسان در بازار می‌شوند و لازم است تا جوجه در تمامی مناطق ایران با یک برآورد قیمت مناسب با در نظر گرفتن کیفیت فروخته شود.

نظر ایشان در خصوص آینده صنعت پرورش شترمرغ:

در صورت شکل‌گیری انجمن و اتحادیه‌ای می‌توان مدیریت متمرکزتری بر این صنعت داشت که این کار آینده بهتری برای این صنعت رقم خواهد زد.

پرورش جوجه از یک ماهگی تا سه ماهگی

(بفش سوم)

با بزرگتر شدن جوجه و رسیدن به سن یک ماهگی، نیاز به فضای بیشتری داشته و از طرفی مدفوع و ادرار جوجه‌ها افزایش یافته و به منظور رعایت مسائل بهداشتی بهتر است به سالن دیگری منتقل گردند. همان‌طور که قبلاً توضیح داده شد در مزارع توام (پرورش مولدین + پرواربندی) تفکیک سالن پرورش جوجه تا یک ماهگی، از سالن پرورش از یک ماهگی تا سه ماهگی امر ضروری است. ولی در مراکز پرواربندی تفکیک این دو سالن ضروری نیست و جوجه‌ها می‌توانند از ابتدای پرورش در یک سالن واحد قرار بگیرند.

بنابراین مشخصات این سالن برای پرواربندان، به‌منظور پرورش جوجه از سن تولد تا سه ماهگی است و برای پرورش دهندگان مولد، می‌تواند با هدف پرورش جوجه از سن یک ماهگی تا سه ماهگی مورد استفاده قرار بگیرد.

قبل از انتقال جوجه‌ها به این سالن، کلیه اقدامات بهداشتی که در مورد سالن ۱ (تولد تا یک ماهگی) توضیح داده شد در مورد این سالن نیز باید انجام گیرد.

مشخصات فنی و بهداشتی این سالن مانند سالن ۱ (تولد تا سه ماهگی) است. نکات زیر در تاسیس این سالن باید مد نظر قرار گیرد.

- فضای لازم برای هر جوجه در داخل سالن یک متر مربع در نظر گرفته شود.

- ارتفاع دیوارهای جداکننده در حدود ۸۰ سانتی متر در نظر گرفته شود. استفاده از نرده های آهنی بعنوان جداکننده دارای معایب و مزایایی می‌باشد که در مجموع بهتر است استفاده گردد. زیرا امکان تهویه بهتری را در سالن بهنگام استفاده از تجهیزات تهویه فراهم می‌نماید. در اینصورت می‌توانید ارتفاع نرده‌ها را در حدود یک متر یا بیشتر انتخاب نمایید. برای حصول نتیجه بهتر می‌توانید تا ارتفاع ۲۰ تا ۳۰ سانتی متر از کف، از آجر یا بلوک بعنوان دیوار استفاده نموده و سپس بر روی آن نرده قرار دهید. کف سالن نیز بتن ریزی شود.

- سالن مجهز به سیستم تهویه و منبع حرارتی گردد. استفاده از حرارت زیرزمینی الزامی نیست.

- سالن دارای اتاق تجهیزات، انبار دان، اتاق تاسیسات و سرویس بهداشتی باشد.

- سالن می‌تواند یک طرفه و یا دو طرفه احداث شده و به گردشگاه نیز که برای پرورش در این سنین کاملاً ضروری است دسترسی داشته باشند.

- در گردشگاه اجرای سایبان کاملاً ضروری بوده و بهتر است در انتهای گردشگاه قرار گیرد. کف گردشگاه می‌تواند خاک معمولی باشد. البته عقاید در این خصوص متفاوت بوده و بر اساس شرایط آب و هوایی و مسائل بهداشتی، بستر مناسب انتخاب می‌گردد.

- با توجه به افزایش سن و سایز جوجه‌ها، بهتر است از دانخوری و آبخوری ناودانی برای تغذیه استفاده گردد. دانخوری و آبخوری نیز باید در زیر سایبان قرار گرفته و مرتباً تمیز و ضدعفونی شوند. روش خوراک‌دهی نیز هر ۲ تا ۳ ساعت یکبار می‌باشد و باید مسائلی که قبلاً در خصوص نحوه خوراک‌دهی شرح داده شد نیز رعایت گردد.

- توجه داشته باشید که تجمع آب در اطراف آبخوری‌ها می‌تواند منشا شیوع بیماری‌ها علی‌الخصوص در فصل تابستان باشد. بخصوص اگر بستر اطراف آبخوری از خاک استفاده شده باشد. جوجه به خاک خیس نوک زده و از آن تغذیه می‌نمایند که می‌تواند موجب شیوع بیماری‌های عفونی و گوارشی گردد. بنابراین آبخوری‌ها طوری طراحی شوند که کمترین دورریز آب را داشته باشند و حتی بهتر است تا شعاع یک متری آبخوری از بتن استفاده شده و شیب طوری باشد که دورریز آب به خارج از گردشگاه منتقل شود. دانخوری از آبخوری با فاصله و در جهت مخالف آبخوری قرار گیرد. در این صورت دان با آب از طریق دهان پرنده کمتر مخلوط شده و امکان شیوع بیماری کمتر می‌گردد.

- جوجه‌ها با سن بیشتر از یک‌ماهگی، بیشتر اوقات را در داخل گردشگاه بسر می‌برند. فقط شب‌ها در صورت سرد بودن هوا به داخل سالن منتقل می‌شوند. در غیر این صورت حتی شب‌ها را هم می‌توانند در داخل گردشگاه باقی بمانند. در روزهای گرم تابستان نیز ممکن است مجبور باشیم جوجه‌ها را به داخل سالن منتقل نموده و از وسایل تهویه و خنک کننده برای کاهش استرس استفاده گردد. این سالن (قسمت مسقف) بیشتر در اوایل بهار و در طول پاییز و زمستان کاربرد دارد. در فصل تابستان حتی می‌توان از پن‌های پرواربندی (سه ماهگی به بالا) برای پرورش جوجه در سنین بالای یک ماه استفاده نمود. بنابراین شرایط آب و هوایی در تصمیم‌گیری برای مدیریت امکانات و پرورش جوجه‌ها بسیار موثر می‌باشد.

- فضای لازم برای هر جوجه در گردشگاه را حدود ۵ تا ۱۰ متر مربع در نظر بگیرید. البته هرچه فضای بیشتری در اختیار پرندگان قرار گیرد بهتر است. جوجه‌ها در گروه‌های ۵۰ تایی و حداکثر ۱۰۰ تایی بر اساس حجم بدن دسته بندی شوند. مدیریت گروه‌های کوچک‌تر آسانتر بوده و امکان شیوع بیماری کمتر است و از طرفی کنترل جوجه‌ها با دقت بیشتری صورت می‌پذیرد. استرس در گروه‌های کوچک‌تر کاهش یافته و جوجه‌ها از رشد بهتری برخوردارند.

- جوجه‌ها بر اساس سایز بدن دسته بندی شده و در گروه‌های مجزا قرار گیرند. در این صورت عملکرد بهبود می‌یابد. قرار گرفتن جوجه‌های کوچک در کنار جوجه‌های بزرگ در یک گروه، باعث ایجاد استرس در جوجه‌های کوچک تر شده و از رشد کمتری برخوردار می‌گردند.

- کارگر مخصوص برای پرورش این دوره در نظر بگیرید. کارگر باید همیشه در میان جوجه‌ها بوده و به آنان رسیدگی نماید و مشکلات را گزارش نماید.

- مصرف غذا می‌تواند بعنوان یک اهرم مدیریتی برای پرورش دهنده مورد استفاده قرار گیرد. کارگر باید به مقدار مصرف غذای جوجه‌ها اشراف داشته باشد و به محض کاهش مصرف خوراک، موضوع را گزارش نماید تا علت پیگیری گردد. هرگونه استرس و یا تغییر و یا بروز بیماری منجر به کاهش مصرف خوراک می‌گردد که خود یک زنگ خطر بوده و باید سریعاً علت پیگیری و مرتفع شود. مصرف خوراک باید هر روز نسبت به روزهای قبل اندکی با افزایش همراه باشد. توزین جوجه‌ها نیز می‌تواند شما را از عملکرد جیره و مشکلات گله آگاه نماید. بنابراین در مدت زمان مشخص، جوجه‌ها را توزین نموده و منحنی رشد را کنترل نمایید. اگر جوجه‌ها رشد کافی ندارند و یا کاهش وزن داشتند سریعاً مشکل را ردیابی و اقدامات پیشگیرانه را انجام دهید.

تغذیه جوجه‌ها

جوجه‌ها در سنین اولیه از رشد بالایی برخوردارند و باید از این قابلیت آنان استفاده نمود. جوجه‌ها می‌توانند از غذای آردی و یا پلت (کرامبل) استفاده نمایند. این جیره شامل انرژی بالا به همراه پروتئین بین ۱۹ تا ۲۲ درصد می‌باشد که انتخاب پروتئین مناسب جهت تغذیه می‌تواند بر اساس فصل و شرایط پرورش صورت پذیرد. جوجه در سنین اولیه قادر به هضم فیبر (مواد علوفه‌ای) بطور کامل نبوده ولی بتدریج و با افزایش سن، دستگاه گوارش آنان تکامل یافته و قابلیت استفاده از مواد علوفه‌ای و هضم فیبر افزایش می‌یابد. بنابراین در سنین اولیه توصیه شده که غذا از فیبر بالایی برخوردار نباشد و در حدود ۵ تا ۶ درصد توصیه می‌گردد. استفاده از فیبر بالا در جیره منجر به انباشتگی مواد فیبری در پیش معده و سنگدان می‌گردد که مرگ جوجه را بدنبال دارد.

مکمل‌های معدنی و ویتامینه نیز نقش مهمی را در تغذیه اعمال می‌نمایند و قطعاً باید در جیره بر اساس توصیه کارخانه سازنده مورد استفاده قرار گیرند. با توجه به رشد سریع جوجه و تکامل استخوان‌ها، لازم است کلسیم و فسفر به اندازه کافی در جیره در نظر گرفته شود. استخوان‌ها باید استحکام کافی را داشته باشند تا بتوانند وزن سنگین و رشد سریع جوجه را تحمل نمایند. در غیر اینصورت منجر به مشکلات و ناهنجاری در ناحیه پا شده و جوجه نمی‌تواند حرکت نماید و در نهایت از گله حذف می‌گردد.

نمونه‌های مختلف دانفوری و آبفوری برای پرورش جوجه

یادآوری می‌گردد که هر ماده مغذی باید به اندازه در جیره دیده شود و استفاده بیش از نیاز جوجه از یک ماده مغذی باعث اثرات منفی در تغذیه می‌گردد. برای مثال کلسیم اضافی در جیره و استفاده بیشتر از حد نیاز منجر به اختلال در جذب فسفر شده و ممکن است مشکلات استخوانی را افزایش داده و اثر منفی بر جذب سایر مواد مغذی داشته باشد.

جوجه‌ها تا سن ۸ هفتگی از جیره پیش‌آغازین استفاده می‌نمایند. در شرایط ایده‌آل یک جوجه با وزن ۸۵۰ گرم در ابتدای تولد، به وزن ۱۵ تا ۱۸ کیلو گرم در سن ۸ هفتگی می‌رسد. بدیهی است همه جوجه‌ها از رشد یکسانی برخوردار نیستند و همیشه در گله درصدی از جوجه‌ها نسبت به سایرین رشد سریعی داشته و برعکس تعدادی از رشد کمی برخوردارند. تفاوت رشد در جوجه‌های یک گله می‌تواند ناشی از ژنتیک گله مادر، تغذیه مولدین، شرایط جوجه‌کشی و باشد.

در سن ۸ هفتگی و در صورت رشد مناسب جوجه‌ها باید جیره پیش‌آغازین را به جیره آغازین (۲ تا ۴ ماهگی) تغییر دهید. جوجه‌هایی که از رشد کافی برخوردار نبوده‌اند بهتر است در گله باقی مانده و از جیره پیش‌آغازین استفاده نموده تا به وزن و جثه مناسب برسند. جوجه‌هایی که به وزن ۱۵ تا ۱۸ کیلو گرم رسیده‌اند از گله جدا شده و بتدریج طی مدت ۲ هفته به جیره آغازین عادت داده می‌شوند. بدین صورت که غذای جدید با درصد بسیار پایین به جیره قدیمی اضافه شده و هر روز درصد غذای جدید افزایش یافته و طی مدت ۲ هفته بطور کامل جایگزین می‌گردد. جوجه‌ها در این سن می‌توانند مواد فیبری بیشتری را هضم نمایند، لذا افزایش درصد مواد علوفه‌ای مانند یونجه و سبوس گندم در جیره الزامی است. اندازه اقلام تشکیل دهنده خوراک خصوصاً مواد علوفه‌ای نیز باید افزایش یابد و از حالت آردی خارج گردد. در این سن فیبر جیره تا ۱۰ درصد می‌تواند افزایش یابد. میزان پروتئین خوراک بین ۱۸ تا ۲۰ درصد توصیه شده است.

در شرایط ایده‌آل، جوجه‌ها در پایان سن ۴ ماهگی به وزنی معادل ۴۵ تا ۴۸ کیلوگرم می‌رسند و مصرف خوراک آنان تا این سن حدود ۸۰ تا ۹۰ کیلو گرم است. از سن ۲ ماهگی تا ۴ ماهگی مصرف خوراک حدوداً ۵۵ تا ۶۰ کیلو گرم است. توصیه شده از پلت در این دوران استفاده گردد تا مواد مغذی بطور یکنواخت به جوجه رسیده و با کمبود مواجه نگردند. استفاده از سنگریزه در غذا برای بهبود هضم ضروری است. می‌توان سنگریزه را در اندازه مناسب (نصف اندازه ناخن انگشت پا) به داخل پن‌ها پاشید یا به خوراک اضافه نمود.

ظاهر و بوی خوراک نقش مهمی را در تحریک جوجه برای مصرف خوراک دارد. بدین منظور می‌توانید از مواد افزودنی گیاهی که در بازار وجود دارد برای معطر نمودن خوراک بخصوص بهنگام استرس گرمایی که کاهش مصرف خوراک را بدنبال دارد استفاده نمایید. خوراک در کیسه‌های دربسته نگهداری شود تا رطوبت مناسب و بوی خود را حفظ نماید.

آب تازه و خنک باید همیشه در اختیار پرندگان قرار گیرد. کاهش مصرف آب، کاهش مصرف خوراک را بدنبال خواهد داشت. رقابت در مصرف آب بین جوجه‌ها باعث ایجاد استرس در جوجه شده و مشکلات بعدی را بدنبال خواهد داشت. مصرف آب معمولاً ۲ تا ۳ برابر مصرف خوراک می‌باشد. از این پارامتر می‌توانید برای کنترل مصرف آب در جوجه‌ها استفاده نمایید. در شرایط استرس‌زا، جوجه‌ها ممکن است، آب بیشتری از حد نرمال مصرف نمایند که در این صورت شاید لازم باشد مصرف آب را کنترل نمایید. دمای هوا نیز در مصرف آب تاثیرگذار است. در بعدازظهر و چند ساعت قبل از انتقال جوجه‌ها به داخل سالن می‌توانید آبخوری‌ها را جمع نمایید. در این صورت پس از انتقال جوجه‌ها به داخل سالن، بستر جوجه‌ها کمتر خیس شده و شرایط برای استراحت بهتر جوجه‌ها مهیا می‌گردد.

آب خیلی گرم و خیلی سرد نیز برای جوجه‌ها مناسب نبوده و مصرف آب را کاهش می‌دهد. مصرف آب خیلی گرم و خیلی سرد توسط جوجه می‌تواند باعث مشکلات گوارشی گردد. درجه حرارت آب باید در حدود ۱۵ تا ۲۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود. بنابراین در زمستان لازم است آب گرم شده و در تابستان شاید به منظور جلوگیری از کاهش اشتهای جوجه‌ها نیاز شود آب را به نحوی سرد نمائیم تا مصرف خوراک کاهش نیابد.

آب یکی از منابعی است که می‌تواند منشا آلودگی و بیماری‌ها باشد. بنابراین از تمیز بودن و کیفیت آب مصرفی مطمئن شوید. زیر و اطراف آبخوری‌ها محل مناسب برای رشد قارچ‌ها و باکتری‌ها می‌باشد. لذا به این موضوع توجه داشته باشید و مرتباً این مناطق را خشک و ضدعفونی نمایید. ضمناً ظروف آبخوری و دانخوری را در محل‌هایی قرار دهید که جوجه کمترین برخورد فیزیکی بخصوص هنگام دویدن با آن داشته و موجب جراحت جوجه‌ها نگردند.

مدیریت مزرعه باید در مدت پرورش، شرایط آرام و ایده‌آل را برای جوجه‌ها فراهم نماید. زیرا این دوران از حساسیت خاصی برخوردار است. پیشگیری را راز موفقیت خود در پرورش جوجه قرار دهید و کلیه مسائل فنی و بهداشتی را رعایت نمایید. جوجه مریض شانس بسیار کمی برای بهبودی دارد. هرگونه جابجایی بی‌مورد، تغییر ناگهانی هوا، حضور ملاقات کنندگان و حیواناتی مانند سگ، تغییرات در فرمول جیره، تغییر مواد مصرفی در جیره و تغییر شکل و عطر و بو و طعم جیره، تغییر منابع آب و مزه آب، تغییر کارگران مسئول، افزایش تراکم پرورش جوجه‌ها، صداهای ناهنجار محیط می‌تواند در جوجه ایجاد استرس نموده و موجب کاهش مصرف خوراک و بروز بیماری‌ها گردد. هرچند بعضی از عوامل غیر قابل کنترل می‌باشند، ولی سعی نمائید عوامل استرس‌زا را به حداقل کاهش دهید.

نگهداری مناسب درجه حرارت محیط بخصوص در شب‌ها از اهمیت خاصی برخوردار است. در ۳ هفته اول درجه حرارت در حدود ۲۵ درجه سانتی‌گراد مناسب می‌باشد. این حرارت بتدریج می‌تواند هفته‌ای یک درجه سانتیگراد کاهش یافته و به ۲۰ درجه سانتی‌گراد برسد. بهترین دما برای پرورش جوجه تا سن ۳ ماهگی در حدود ۲۰ درجه سانتیگراد است. یکی از دلایلی که جوجه‌ها در

اوایل فصل بهار از رشد بهتری برخوردارند، مناسب بودن درجه حرارت محیط در این ایام است. با گذشت فصل بهار و رسیدن به ماههای گرم تابستان مشکلات پرورش جوجه بیشتر شده و از رشد کمتری برخوردار می‌شوند. بنابراین سعی نمائید جوجه‌ها را تا سن ۳ ماهگی در درجه حرارت حدود ۲۰ درجه سانتیگراد پرورش دهید. استفاده از سایبان، روشهای سرد نمودن محیط مانند استفاده از مه پاش، استفاده از امکانات سالن پرورش بهنگام استرس گرمایی در ساعات گرم روز با استفاده از تهویه سالن و وسایل خنک کننده و روشهای معمول خنک نمودن سالن که توضیح داده شد (سیستم کولینگ پد که در مرغداری‌ها استفاده می‌شود) می‌تواند مشکلات شما در امر پرورش جوجه کاهش دهد.

گرم نمودن بیش از حد سالن برای جوجه‌ها خطرناک است. بعضی از پرورش دهندگان بدلیل وسواس و نگرانی بی مورد در خصوص امکان مریض شدن جوجه‌ها، سالن و یا محل نگهداری جوجه را بیش از حد گرم می‌نمایند که نتایج معکوس بهمراه دارد. در این حالت جوجه آرامش خود را از دست می‌دهد و مصرف آب و دان کاهش یافته و جوجه دهیدراته و مریض می‌گردد. بنابراین بهترین دما برای جوجه‌های جوان در سالن پرورش ۲۵ درجه سانتیگراد و برای جوجه‌های بالای ۲ ماه ۲۰ درجه سانتیگراد است. حرارت بستر ۲۵ درجه سانتیگراد، و حرارت زیر لامپ‌های حرارتی (بسته به سن جوجه) در جوجه‌های جوان ۳۰ درجه سانتیگراد می‌باشد. درجه حرارت لامپ‌های حرارتی را با افزایش ارتفاع لامپ از سطح زمین میتوان بتدریج کاهش داد و در سن حدود یک ماهگی می‌تواند حذف گردد.

در یک ماه اول پرورش فضای زیاد در اختیار جوجه‌ها قرار نگیرد. این امر باعث پراکندگی جوجه، کاهش مصرف خوراک و آب و ایجاد استرس بی مورد در جوجه‌ها می‌گردد. بنابراین در داخل سالن برای هر چهار جوجه یک مترمربع و در گردشگاه برای هر ۲ جوجه یک مترمربع فضا کافی است. بعد از سن یک ماهگی نیاز به فضا بیشتر شده و کمبود فضا می‌تواند در جوجه‌ها ایجاد استرس نماید.

بسیاری از مشکلات پرورش جوجه تا سن ۳ ماهگی مربوط به تغذیه گله مولدین می‌باشد. بنابراین اگر مولدین از تغذیه مناسبی برخوردار نباشند کلیه تلاش‌های شما در امر پرورش جوجه به هدر خواهد رفت. کیفیت جوجه از اهمیت خاصی برخوردار است و موفقیت شما را تضمین می‌نماید. بنابراین جوجه خود را از مزارع مطمئن خریداری نمائید.

برآورد قیمت تمام شده شترمرغ پرواری

در کلیه شاخه‌های دامپروری قیمت تمام شده تولیدات از شاخص‌های مهم در ارزیابی اقتصادی فعالیت می‌باشد که مورد توجه سرمایه‌گذاران قرار گرفته و در مورد شترمرغ نیز این موضوع باید در قیمت تمام شده جوجه و پروار بطور دائم مورد ارزیابی قرار گرفته و در اختیار پرورش‌دهندگان قرار گیرد.

پرواربندی شترمرغ که نتیجه نهایی سرمایه‌گذاری شترمرغ در بخش پرورشی می‌باشد و بقا و ادامه فعالیت تولیدکنندگان جوجه به آن وابسته است در صورت نداشتن سود منطقی می‌تواند صنعت را با مشکلات جدی مواجه نماید. بدین منظور در این مقاله تلاش شده پرواربندی از جنبه‌های کارشناسی مورد ارزیابی قرار گرفته و قیمت تمام شده یک قطعه شترمرغ پروار با در نظر گرفتن میانگین قیمت‌های موجود در بازار و ضرائب تولیدی مورد ارزیابی قرار گیرد. بدیهی است قیمت برآورد شده بصورت تقریبی بوده و عوامل زیادی همچون در صد تلفات، بیماری‌ها، هزینه‌های کارگری و..... می‌تواند در آن موثر باشد، لیکن این برآورد می‌تواند بعنوان معیاری جهت محاسبات اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد.

در حال حاضر قیمت تمام شده تولیدات دامی اعم از دام و طیور توسط بخش‌های تخصصی برآورد گردیده و بصورت هفتگی به مراجع ذیربط گزارش می‌گردد. در خصوص شترمرغ سابقه این کار وجود نداشته و تولیدکنندگان شترمرغ برداشت‌های غیرمتعارف از این جریان می‌نمایند. در برآوردهای کارشناسی سود متعارف در نظر گرفته می‌شود و حداقل سودی است که تولیدکننده باید از آن بهره مند گردد و بعنوان خط قرمز برای پرورش‌دهنده جهت آگاهی از غیراقتصادی شدن تولید بشمار می‌رود.

- در این برآورد مقدار دان مصرفی تا پایان سن ۹ تا ۱۰ ماهگی برابر ۴۴۰ کیلوگرم با قیمت متوسط ۱۱۵۳۶ ریال و جمعا برابر ۵۰۷۵۶۲۲ ریال به ازای هر قطعه در نظر گرفته شده است.
- واحد پرواربندی به ظرفیت ۳۰۰ قطعه و با احتساب ۱۵ در صد تلفات و استخدام دو گارگر در نظر گرفته شده است.
- حقوق کارگر هر نفر ۷۰۰۰۰۰۰ ریال و محاسبات برای ۱۴ ماه حقوق و پاداش و عیدی محاسبه شده است که برابر ۶۵۳۳۳۳ ریال به ازای هر شترغ می‌باشد (دو گارگر).
- کارشناس فنی و دامپزشک دو نفر بصورت پاره وقت با متوسط حقوق ماهیانه ۳۰۰۰۰۰۰ ریال و محاسبات برای ۱۴ ماه حقوق و پاداش و عیدی محاسبه شده است که برابر ۲۸۰۰۰۰۰ ریال به ازای هر قطعه شترغ می‌باشد.
- هزینه‌های واکسن و هزینه‌های دامپزشکی و واکسیناسیون به ازای هر قطعه شترمرغ ۱۰۰۰۰۰ ریال در نظر گرفته شده است.
- هزینه آب و برق و تلفن به ازای هر قطعه پرنده پروار ۱۵۰۰۰۰ ریال در نظر گرفته شده است.
- هزینه سوخت و حمل و نقل وسایل نقلیه به ازای هر قطعه پروار ۱۰۰۰۰۰ ریال در نظر گرفته شده است.
- هزینه تعمیر و نگهداری تجهیزات و تاسیسات ۵ درصد، که برای هر قطعه پروار برابر ۶۶۰۰۰ ریال محاسبه می‌گردد.
- هزینه خوراک ناشی از تلفات ۱۵ درصد جوجه شترمرغ‌ها بطور متوسط تا پایان سه ماهگی برابر ۶۱۲۹۸ ریال به ازای هر قطعه شترمرغ پرواری در نظر گرفته شده است.

- هزینه‌های سرمایه‌گذاری برای ساختمان و تاسیسات و تجهیزات به ازای هر قطعه شترمرغ پروار ۱۲ میلیون ریال در نظر گرفته شده است.
- استهلاک ساختمان و تاسیسات ۳۰ سال است که با در نظر گرفتن ۸۹ درصد از هزینه‌های سرمایه‌گذاری برای ساختمان و تاسیسات، برابر ۳۵۶۰۰۰ ریال به ازای هر شترمرغ پروار در نظر گرفته شده است.
- استهلاک تجهیزات ۱۵ سال است که با در نظر گرفتن ۱۱ درصد از هزینه‌های سرمایه‌گذاری برای تجهیزات، برابر ۸۸۰۰۰ ریال به ازای هر شترمرغ پرواری محاسبه شده است.
- کارمزد سرمایه در گردش برای خرید خوراک با نرخ ۳۰ درصد بهره در سال (بازار آزاد) و نیز سه دوره خرید خوراک در سال به ازای هر قطعه شترمرغ پروار ۵۹۶۲۹۷ ریال در نظر گرفته شده است.
- ۳ درصد هزینه‌های غیرقابل پیش‌بینی در مجموع هزینه‌ها در نظر گرفته شده است که برابر ۳۱۲۰۴۶ ریال به ازای هر قطعه شترمرغ پروار محاسبه گردیده است.

توجه: هزینه ۱۵ درصد تلفات برحسب قیمت‌های ذکر شده در هزینه‌های پرواربندی لحاظ شده است.

حال اگر هزینه‌های فوق را برای تولید هر قطعه شترمرغ پروار با هم جمع کنید (اعدادی که زیر آن‌ها خط کشیده شده است) هزینه تمام شده یک قطعه پرواری بدست می‌آید.

- هزینه تمام شده یک قطعه شترمرغ پرواری در وزن ۹۵ کیلوگرم در صورتی که قیمت جوجه برابر ۲۵۰۰۰۰۰ ریال باشد برابر ۱۰۷۱۳۵۹۶ ریال است. قیمت فروش یک قطعه با سود ۲۵ درصد برابر ۱۳۳۹۱۹۹۶ ریال برآورد می‌گردد که معادل ۱۴۰۹۶۸ ریال به ازای هر کیلوگرم وزن زنده است.
- هزینه تمام شده یک قطعه شترمرغ پرواری در وزن ۹۵ کیلوگرم در صورتی که قیمت جوجه برابر ۲۰۰۰۰۰۰ ریال باشد برابر ۱۰۰۷۶۹۲۸ ریال است. قیمت فروش با سود ۲۵ درصد برابر ۱۲۵۹۶۱۶۰ ریال برآورد می‌گردد که معادل ۱۳۲۵۹۱ ریال به ازای هر کیلوگرم وزن زنده است.
- هزینه تمام شده یک قطعه شترمرغ پرواری در وزن ۹۵ کیلوگرم در صورتی که قیمت جوجه برابر ۱۸۰۰۰۰۰ ریال باشد برابر ۹۸۲۲۲۶۰ ریال است. قیمت فروش با سود ۲۵ درصد برابر ۱۲۲۷۷۸۲۵ ریال برآورد می‌گردد که معادل ۱۲۹۲۴۰ ریال به ازای هر کیلوگرم وزن زنده است.
- هزینه تمام شده یک قطعه شترمرغ پرواری در وزن ۹۵ کیلوگرم در صورتی که قیمت جوجه برابر ۱۶۰۰۰۰۰ ریال باشد برابر ۹۵۶۷۵۹۳ ریال است. قیمت فروش با سود ۲۵ درصد برابر ۱۱۹۵۹۴۹۱ ریال برآورد می‌گردد که معادل ۱۲۵۸۸۹ ریال به ازای هر کیلوگرم وزن زنده است.

- هزینه تمام شده یک قطعه شترمرغ پرواری در وزن ۹۵ کیلوگرم در صورتی که قیمت جوجه برابر ۱۵۰۰۰۰۰ ریال باشد برابر ۹۴۴۰۲۵۹ ریال است. قیمت تمام شده با سود ۲۵ درصد ۱۱۸۰۰۳۲۴ برآورد می‌گردد که معادل ۱۲۴۲۱۴ ریال به ازای هر کیلوگرم وزن زنده است.
- با توجه به توضیحات فوق پرواربندان در خرید جوجه باید محاسبات خود را برای قیمت تمام شده هر پرنده پروای با توجه به قیمت های منطقه‌ای محل پرواربندی انجام دهند.
- بدیهی است قیمت محصولات شترمرغ با توجه به طول مدت پرواربندی غیر قابل پیش‌بینی می‌باشد که در قیمت فروش پرنده پرواری نقش مهمی را ایفا می‌نماید. قیمت پوست شترمرغ تابع قیمت جهانی بوده و در صورت افت و یا افزایش قیمت جهانی، می‌تواند در سود پرواربند نقش مهمی را ایفا نماید.
- با توجه به اینکه شترمرغ پرنده چند منظوره از نظر تولیدات می‌باشد (گوشت، پوست و پر) کیفیت محصولات تولیدی نیز نقش مهمی را در سودآوری پرورش‌دهنده در بردارند که بخصوص در خصوص پوست تولیدی باید مدت زمان پرواربندی (حداقل نه ماه) مد نظر قرار گرفته و تغذیه پرندگان براین اساس برنامه‌ریزی گردد.
- با توجه به قیمت فعلی پرنده پرواری که برابر هر کیلوگرم ۱۲۵۰۰۰ ریال وزن زنده فروشی است، بنابراین عوالی که میتواند پرواربندی را به توجیه اقتصادی نزدیک نماید شامل کاهش تلفات، کاهش قیمت جوجه یکروزه، کاهش هزینه نیروی انسانی، کاهش هزینه خوراک و در مقابل افزایش قیمت زنده فروشی پرنده پرواری است.
- در بهترین شرایط حتی اگر تلفات را ۵ درصد فرض نماییم و تعداد کارگر را به یک نفر در یک واحد پرواربندی ۳۰۰ قطعه‌ای کاهش دهیم و تنها یک نفر کارشناس و یا دامپزشک پاره وقت نیز بکار گیریم در این صورت :
- اگر قیمت جوجه را ۲۵۰۰۰۰۰ ریال فرض نماییم هزینه تمام شده یک قطعه پرواری با وزن ۹۵ کیلوگرم معادل ۱۰۱۰۶۲۹۳ ریال و قیمت هر کیلوگرم شترمرغ پرواری در زنده فروشی با احتساب سود ۲۵ درصد ۱۳۲۹۷۸ ریال برآورد می‌گردد.
- اگر قیمت جوجه را ۲۰۰۰۰۰۰ ریال فرض نماییم هزینه تمام شده یک قطعه پرواری با وزن ۹۵ کیلوگرم معادل ۹۵۲۴۹۸۶ ریال و قیمت هر کیلوگرم شترمرغ پرواری در زنده فروشی با احتساب سود ۲۵ درصد ۱۲۵۳۲۹ ریال برآورد می‌گردد.
- اگر قیمت جوجه را ۱۸۰۰۰۰۰ ریال فرض نماییم هزینه تمام شده یک قطعه پرواری با وزن ۹۵ کیلوگرم معادل ۹۲۹۲۴۶۴ ریال و قیمت هر کیلوگرم شترمرغ پرواری در زنده فروشی با احتساب سود ۲۵ درصد ۱۲۲۲۶۹ ریال برآورد می‌گردد که نقطه آغاز اقتصادی شدن پرواربندی در شرایط کنونی و شرایط فوق‌الاشاره می‌باشد.

انباشتگی و بلع اجسام خارجی

انباشتگی عبارتست از تجمع غذا و یا اجسام خارجی (چوب، فلز، شیشه و...) در پیش معده و متعاقب آن انسداد مدخل پیش معده به سنگدان که نهایتاً منجر به اختلال در حرکت غذا در طول دستگاه گوارش می‌گردد. انباشتگی را بیشتر باید به عنوان علامتی از مشکلات رفتاری نظیر عدم شناخت محیط، استرس تنهایی و یا عدم توانایی در شناخت غذا در نظر گرفت. دسترسی به مواد بستر و یا اجسام خارجی تنها در صورت نامساعد بودن شرایط محیط می‌تواند مشکل‌زا باشد.

عدم شناخت محیط زمانی اتفاق می‌افتد که جوجه‌های سنین مختلف از جایی به جای دیگر، یک پن به پن دیگر یا حتی از جایگاه شب به گردشگاه روز و بخصوص از یک مزرعه به مزرعه دیگر انتقال می‌یابند. در این گونه موارد جوجه‌ها با هر شیئی یا شخصی که آن را مادر خود تلقی کنند به آرامش می‌رسند. عدم توانایی جوجه‌ها در تشخیص غذا بخصوص موقعی که نوع آن تغییر می‌کند و یا در مورد بالغین عدم توانایی در یافتن یک جفت تولید مثلی می‌تواند موجب استرس شود.

پرنده‌های تحت استرس دچار رفتارهای غیر طبیعی نظیر نوک زدن و بلع اجسام خارجی می‌شوند. در پی این رفتارها پرنده مقدار زیادی علوفه، مواد بستر، اجسام خارجی و سنگریزه را می‌بلعد. مواد انباشته شده موجب انسداد مسیر بین پیش معده به معده و یا انسداد روده‌ها (انباشتگی با شن) می‌گردد. اجسام خارجی تیز ممکن است دیواره پیش معده یا سنگدان را سوراخ کنند. در تمام این موارد یک توقف حرکات معده به صورت ثانویه ایجاد می‌شود که خود موجب گرسنگی و مرگ می‌شود. این مشکل ممکن است در تمام گله و یا به صورت انفرادی بروز کند.

انباشتگی بر اثر بلعیدن گاه از بسترهای گاه گل

بلعیدن جسم خارجی

علائم بالینی این عارضه مشابه علائم توقف حرکات معده است با این تفاوت که در این بیماری معده اشباع یافته و روده‌های پر از شن در هنگام لمس شکم کاملاً مشهود است. در کالبد گشایی علایمی از لاغری مفرط، تحلیل عضلات، چربی‌های اطراف عروق و

قلب و هایپرتروفی لایه کویلین جدار سنگدان دیده می‌شود، ولی وجود اجسام خارجی یا مواد فیبری درهم پیچیده در پیش معده، یا روده ها و سکوم پر از شن ریزه علامت اختصاصی انباشتگی است.

انباشتگی بر اثر بلعیدن تکه های پلاستیکی بستر

انباشتگی به علت بلعیدن بیش از حد سنگ

بسیاری از موارد انباشتگی را می‌توان با شستشوی معده با موفقیت درمان کرد. در مورد پرنده‌های کوچک این کار با آویزان کردن پرنده و در پرنده‌های بزرگ‌تر با خواباندن پرنده به پهلو صورت می‌گیرد. سپس یک لوله قابل انعطاف با سایز مناسب که آب (گرم) با فشار مناسب (نه به صورت جهشی) از آن خارج می‌شود به ملایمت وارد دهان و مری و سپس پیش معده پرنده شده به طوری که فشار ملایم آب موجب نرم شدن محتویات پیش معده گردد. پس از ۶۰ ثانیه لوله خارج شده تا آب و محتویات تخلیه شود و پرنده کمی استراحت کند و در صورت لزوم شستشو تکرار می‌شود. سه تا چهار مرتبه شستشو معمولاً تمام محتویات انباشته شده را میتواند تخلیه می‌کند. روشهای دیگر درمانی نظیر برش مری یا برش معده جهت تخلیه مواد انباشته شده ممکن است موثر باشد.

تخلیه سنگ ریزه از روده چه از طریق شستشو و چه از طریق جراحی امکان‌پذیر نیست. خوراندن ترکیبات ملین ممکن است موجب برطرف شدن انسداد روده گردد.

تمام پرنده‌های مبتلا به انباشتگی در معرض از دست دادن ذخایر انرژی خود هستند، از این رو تا بهبود کامل باید گرم نگه داشته شوند.

این درمان‌ها تنها در صورتی موثرند که عامل اولیه استرس از بین برود. پیشگیری از انباشتگی از طریق کاهش استرس‌های رفتاری و به حداقل رساندن دسترسی پرنده‌ها به اجسام خارجی مهمترین کاری است که باید انجام شود.

کیفیت آب مصرفی

(بفش سوم)

آزمایش آب

برای آزمایش آب می توان نمونه‌هایی از آن را در اختیار ادارات دامپزشکی یا ادارات آب و فاضلاب قرار داد تا مورد بررسی قرار گیرند. از نظر سلامت اطلاعاتی در ارتباط با مقدار آب مصرفی، تانکرهای نگهداری و نحوه نقل و انتقال آب مصرفی نیز باید در اختیار این مراکز قرار گیرد.

چنانچه آب مورد نیاز شترمرغ از چاه آب تأمین می شود، بهتر است کیفیت آب به دقت بررسی شود. هرگز تصور نکنید کیفیت آب خوب است. همیشه آب را از نظر عدم وجود مواد مضر مورد بررسی و آزمایش قرار دهید. عاقلانه‌تر این است که آب طی فصول مختلف سال بسته به شرایط منطقه‌ای و محلی نیز بررسی و ارزیابی گردد.

روش نمونه برداری از آب

- در مورد نمونه برداری از آب چاه‌ها نباید در شروع پمپاژ، نمونه تهیه گردد. چون آب داخل لوله کیفیتی متفاوت با آب چاه خواهد داشت.

- فاصله زمانی میان برداشت نمونه و تجزیه آب باید کوتاه باشد تا کیفیت آب به نحو مطلوب‌تری مورد سنجش قرار گیرد. برای نمونه‌های باکتریایی، نمونه‌ها باید تا ۲۴ ساعت پس از نمونه‌گیری به آزمایشگاه ارسال شوند. برای نمونه‌های میکروبی از ظروف حاوی یخ استفاده و حتی الامکان نمونه باید در زمان کوتاه و درجه حرارت پایین به آزمایشگاه ارسال شود.

- بر روی ظرف نمونه کلیه اطلاعات (مکان، نقطه برداشت آب، درجه حرارت آب و هوا، دبی رودخانه یا چاه، یادداشت و همچنین نوع گیاهان و حیوانات منطقه و تاسیسات پیرامون محل نمونه برداری) نوشته شود.

- هربطری باید قبل از نمونه برداری توسط همان آب مورد نظر شسته شود.

- نمونه برداری در طول فصول مختلف و سه بار در سال بایستی انجام گیرد. تغییرات فصل و میزان بارندگی بر روی دفعات نمونه برداری در سال اثر می‌گذارد.

سایر نکات کاربردی

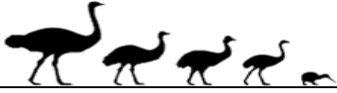
ماندگاری آب و زیاد شدن پلانکتون‌ها در طول روز ممکن است باعث افزایش pH شود که خود موجب تولید ماده سمی و خطرناک آمونیاک می‌گردد. هرچه دما بالاتر رود، میزان تولید آمونیاک بیشتر خواهد شد.

مصرف زیاد آب سبب حذف و دفع بیش از حد پتاسیم و سدیم می‌شود و به دنبال آن تعادل مواد کانی در بدن بهم می‌خورد. مصرف بیش از حد آب منجر به تعرق بیشتر و در نتیجه افزایش احتمال کمبود اکسیژن می‌شود.

منیزیم اثر ملین داشته و سبب تلخی مزه آب می‌شود. منیزیم بالا سبب کاهش رشد، کاهش استخوانی شدن اسکلت می‌گردد.

پتاسیم مهمترین الکترولیت درون سلول است که محل جذب آن در روده است. کمبود آن توقف رشد، ضعف عضلانی، فلجی، کاهش مصرف غذا، اسیدی شدن درون سلول و ناهنجاری عصبی را دنبال دارد.

محصولات

کنسانتره شترمرغ (معمولی و ویژه)

به منظور کاهش مشکلات تهیه مواد ریز مغذی جیره و نیز بهبود کیفیت دان و میکس دقیق تر ریز مغذی ها که در تولید گله و همگنی خوراک نقش به سزایی دارد این موسسه نسبت به تهیه کنسانتره مختص شترمرغ اقدام نموده است.

کنسانتره های تولیدی در این شرکت عبارتند از:

کنسانتره پیش آغازین و آغازین

کنسانتره رشد و پایانی

کنسانتره نگهداری

کنسانتره تولید

مکمل

مکمل های شرکت عبارتند از:

مکمل پیش آغازین و آغازین

مکمل رشد و نگهداری

مکمل تولید

جهت اطلاع از قیمت و نحوه تهیه محصولات به سایت www.ostrichrdi.com مراجعه نمایید و یا با شماره تلفن ۰۲۱۶۶۵۷۵۱۸۴ تماس حاصل فرمائید.

مقالات و منابع علمی:

این بخش به معرفی مقالات و منابع علمی چاپ شده در نشریات علمی پژوهشی (ISI) می پردازد. در صورت تمایل به دریافت اصل مقالات هر یک از عناوین ارائه شده، لطفاً درخواست خود را با عنوان مقاله به پست الکترونیکی نشریه ارائه فرمائید.

- **The effect of preheating of ostrich eggs prior to storage and setting in commercial hatcheries.**
- **Critical Factors in ostrich (*Struthio camelus australis*) production, a focus on southern Africa**

این مجموعه به همکاری و مساعدت پرورش دهندگان و متخصصین امر نیاز داشته و صمیمانه دست یاری آنها را جهت ارتقا:

این صنعت می فشارد. بدیهی است این نشریه عاری از اشکال نمی باشد، لذا همواره نیازمند راهنمایی های گرانقدر شما

هستیم.

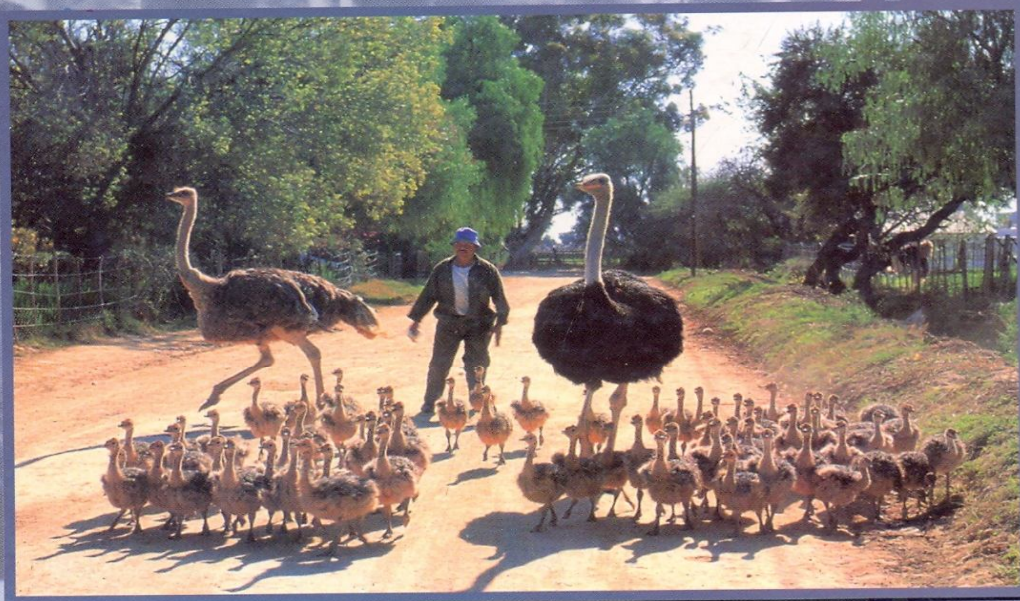

کتاب پرورش و بیماری‌های شترمرغ و سایر شترمرغ‌سانان

جهت تهیه کتاب می‌توانید با دفتر نشریه تماس حاصل فرمایید.

پرورش و بیماری‌های شترمرغ

و سایر شترمرغ‌سانان

مترجمین:

دکتر حسن واحدی

مهندس علی حاجی بابایی

مهندس سید عماد غفوری